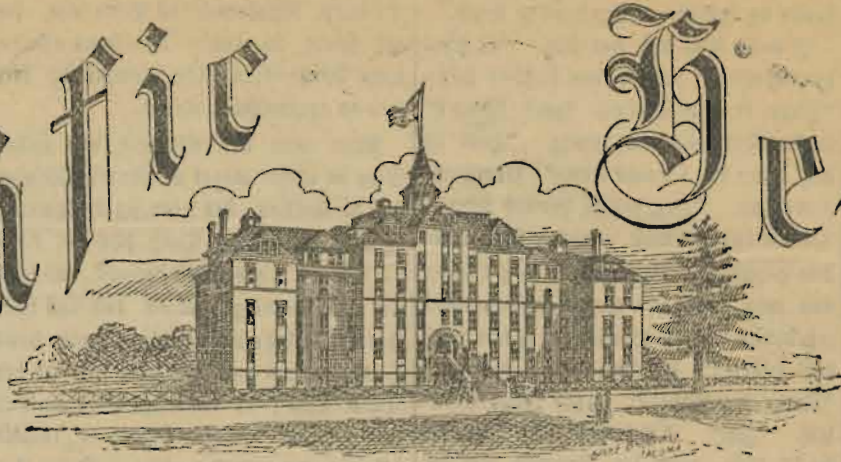

Pacific Herald.

PACIFIC LUTHERAN UNIVERSITY.
Dedicated October 14th 1894.

No. 51

Parkland, Wash. 23. Decbr. 1895.

5te Aarg.

To Julelange.

Da kommer Julen med klare Minder
Om Jesusbarnet i Krybben lagt.
Hjælp søde Gud, at vi ret befinde,
Hvad du mod Syndere har i Agt,
Ved det, du sendte din Søn herved
Til Jordens Vegne i Usfelthed.

Det var vor Sjæl ifra Nød og Plage
Fra Satans Rige, fra Synd og Død,
Til Faderhjemmet igjen at drage
Derfor blev Jesus i Stalden fød.
Med Bøn vi møde ham her paa Jord
Og blande Sangen med Engles Kor.

Kom lad i Anden os sammen ile
Til Bethlehem for at se Guds Søn
Fra Krybben mod os saa mildt at smile.
Kun sagte — mød der med stille Bøn;
Thi af vor Glæde og Himlens Fred
Er kommen til os paa Jorden ned.

Saa vug din Frelser paa Troens Arme
Og føds ham hjertelig i Hjerter ind,
Saa vil han Dig med sin Naade varme,
Og tænde Lys i dit mørke Sind,
Og bringe Fred for din Sjæls Uro
Og styrke Hjerter i Haab og Tro.

Ja lad os Kristne for ham fremtræde
Med stille Andagt, i Bøn og Tro.
Og ei med Verden i syndig Glæde
Forspilde Naaden og Sjælens No;
Men i vort Hjerter og stille Sind
Lulle Jesum med Himlen ind.

Nu kolde Vinde om Jorden sveder
Og Storme true blandt Sne og Is,
Men i det Hjerter, hvor Jesus lever
Er Fred og Stille paa himmelsk Vis.
O kom da Frelser! til Alle ind,
Og sent din Naade i Alles Sind.
Florence, December 1895.

2.

Fra Jul til Jul, fra Aar til Aar
Det glade Budskab til os gaar,
At Jesusbarnet blev os fød,
At frelse os fra Synd og Nød.

Og laa taar det til os fød:
Nu Verdens Frelsermand er fød;
Og unge, Gamle, glæde sig
For Julegaven stor og rig.

Og Kirkens Klokker raaber ud:
Det store, glade Julebud.
Og Orgelklang og Julelys
De siger: Jesus kom til By's.

Den store Gud af Evighed
Han lægges i en Krybbe ned.
Et Barn i Klude, lagt paa Straa
Som Bøgt Guds Engle hos ham staa.

Og derfor nu de gæster Jord,
At bringe os det store Ord:
"Se eder er en Frelser fød!
Som er den Herre Krist saa fød."

Og Smaa og Store synge ud:
Nu er han fød min Herre Gud!
Og "Juleangen" stemmes i:
"Nu kommer Jesus, og saa vi!"

O. Jonassen.

Erre være Gud i det Høieste!

Gud vil æres i alle sine Gjerninger.
Guds Ære og Forherligelse er Hoved-
hensigten med hans Aabenbaring saa-
vel i Naturens som i Naadens Rige.
Alt er bleven til og opholdes; alt er saa-
ledes og ikke anderledes; en Skabning
maa tjene et Diemed og en anden frem-
me et andet Formaal; Guds Verdens-
styrelse og Førelser Tidernes nedigjen-
nem maatte ske saaledes og ikke paa en
anden Naade, fordi Guds Ære kræ-
vede just dette; thi af Gud og ved ham
og til ham er alle Ting, ham være Ære
i al Evighed! Derfor hedder det ogsaa
i den 19de Davids Salme: "Himlene
fortælle Guds Ære, og den udstrakte
Befæstning forkynnder hans Herders
Gjerning." Alle hans Skabninger i
Himlene og paa Jorden de levende og
de livløse raaber derfor som af en
Mund: "Vi er allesammen Guds Her-
ders Gjerninger, i ham er, lever, røres
vi alle, ham være Ære og Tak."

Betragter Jordens mægtigste den
store og mægtige Verdensbygning, saa
maa han udbryde: "Gud, du alene
er stor og mægtig!" Kaster den viseste i
Verden Blikket op og udover Naturri-
gets underfulde Skønhed og dets Sind
og Følelse overraskende og vindende
Harmoni, da maa han beljende: "Her-
ren alene er vis!" Ja bestuer man al
den Godhed og al den Betsignelse, som
Skaberens overøser sine Skabninger
med, saa maa den taknemmelige og
den utaknemmelige sige: "Herren alene
er god og hans Mistundhed varer evin-
delig." Over os, under os og omkring
os, er der en Røst, som raaber mæg-
tigt og det paa Guds Befaling og i
Overensstemmelse med Guds Hensigt:
"Ære være Gud i det Høieste!"

Dog skjønt den ganske Verden er et
Tempel til Guds Forherligelse og et
Alter, beredt af Gud selv til hans
Navns Ære og Pris, saa staar der dog
skrevet paa dette som paa hint i Athen:
"For den ukjendte Gud."

Saalænge nemlig et Menneske kun
kjender Gud af Naturens Rige, og er
ubekjendt med Guds Naades og Frel-
ses Aabenbaring, famler han endnu i
Rattens Mørke, og kjender ikke det som
allermest og allermægtigst begrunder og
opfordrer os til at ære og takke Gud.
En anden end den jordiske Sol er op-
gangen for os, et større Lys er oprun-
det til at lyse for vore Sjæle til Liv og
Salighed. Derom siger Profeten
Esaias: "Gjør dig rede, bliv oplyst,
thi dit Lys er kommen, og Herrens Her-
lighed er opgangen over dig. Thi
Mørket skal skjule Jorden, og Duntel-

hed Folkene; men Herren skal oprinde
over dig, og hans Herlighed skal sees
over dig." Dette Lys er Jesus Kristus
Guds og Marias Søn, sand Gud og
sandt Menneske, høiløbet i al Evighed.
Han er denne Verdens Lys. I ham
har Gud aabenbaret sig paa det herlig-
ste; thi Gud var i Kristo, saa da han
blev født i Bethlehem, søgt og lagt i
en Krybbe, saa da han levede og døde
for den ganske Verdens Synder og til
dens Salighed. Stor er den Gudsfryg-
tighedens Hemmelighed, Gud er aaben-
baret i Kjød. Som denne Gave,
som denne Guds store Gjerning,
som denne Aabenbaring af Guds uud-
sigelige Kjærlighed til en syndig og for-
dømt Verden, af hans uudgrundelige
Visdoms Dybde, og af hans Ord og
Løfters evige, urokkelige Sandhed, har
intet og skal intet fortælle Guds Ære.
I alle Evigheder skal Englenes og d
frelstes Kor derfor synge ham et: "Ære
være Gud i det Høieste!"

Nu er det just denne Sandhed, som
den glade Julefest atter skal minde os
om, og glæde vore Hjerter med. Det
er om dette der atter skal prædikes og
synges Lovsange i vore Kirker og vore
Hjem. Det er dette glade Julebudskab,
som skal trøste og opmuntre baade unge
og gamle iblandt os. Maatte da den
gode Gud og Fader i Himmerige ved
sin Helligaand saa berede og oprømme
vore Sjæle, saa vi i Bod og Tro, og
i en gudgiven, løftende Festsstemning
maa fejre den hellige Julefest. Han
lade i Naade vor Fests glæde være langt
borte fra Verdens syndige Glæde:
Drik og Dans, men lade den være Gud
og Jesusbarnet saa hjertener, som han
i Frelseren og i Ordet om ham, saa
gjerne vil være os nær. Herren give
os alle i Hjerter og Mund at synge:
"Ære være Gud i det Høieste!"

"Herold" gæster alle sine Læsere og
Benner en glædelig, og en af Gud ri-
gelig velsignet Julefest i Jesu Kristi
Navn.

O, vær velkommen, du ædle Gæst!
For Synderes Skyld du kommen est,
I dette Glæde herved til mig,
Aldrig kan jeg fuldtakke dig.

Vi løbe dig med Sang imod
Og lysse Støvet for din Fod;
O salig Stund, og søde Nat,
Da du blev født, vor Sjæleskat.

Naar vi hører om Hedenskabets Af-
guder, lad os ikke glemme de Afguder,
vi bærer paa i vort eget Bryst: Vor
Egentjærlighed, vor egen stridige, trod-
sige, selvkløge Villie, som vi saa ofte
bøier os for, istedetfor at bøje os for
den levende Gud.

John Mortons nye Harmonium og hans Julegæst.

(Efter det Engelske.)

Det var Julemorgen. Sneen laa
hvid og flinnende paa Marken, og i
Arbejdsmanden John Mortons hygge-
lige lille Stue sad allerede Konen og
Børnene og ventede paa, at John skulde
komme ned og spise Frokost. Og Glæde
blev der, da han kom, og ingen Ende
paa Kys og Velsigninger, for det var
jo Juledag, og stod ikke ogsaa det nye
Harmonium der? Ja, det nye Harmonium!
Der knytter sig to Historier til
det.

John Morton pleiede engang at til-
bringe sine Aftener i Værtshuset "den
sorte Hest" og bortdødsede der baade Tid
og Penge. Ja Pengene smeltede hen
som Bøx, ikke en Skilling blev der til-
overs. Og Juledag var han altid druk-
ken. En Aften, da John slentrede
hjemover fra en Udflugt, fik han tilfæl-
digvis høre en Gadeprædiken, hvoraf
han opsnappede nogle Ord. Han tviv-
lede paa, at saadant kunde staa i Bibe-
len; ikke desto mindre gav han sig ved
Hjemkomsten til at se efter i en af Bør-
nernes Bibler og der stod i det 55de
Kapitel hos Esaias: "Hvi give I Penge
ud der, hvor ikke er Brød?" — Jeg har
ofret nok af Penge, Tid og Fred i "den
sorte Hest", tænkte John Morton, og
han kom der aldrig mere.

Tre Juledage ere forløbne siden den
Tid; John Morton er nu en oprigtig
og lykkelig Kristen, og hans Børn gaa
i en god Skole.

Og Harmoniet — hvorledes hænger
det sammen med det? John havde altid
været meget glad i Musik; nu bestemte
han sig til at købe et Harmonium og
forsøge at lære at spille derpaa. Vegge
Dele udførte han. Han købte et gam-
melt paa en Auktion; han fik en Lærer,
som underviste ham, og nu spillede han
smaa Melodier nok saa godt. I det
sidste Aar har han holdt paa at spare
Penge sammen til et nyt Harmonium,
og igaar købte han det, betalte det og
bragte det hjem, og der staar det nu —
et rigtigt pent et. "Vader os takke Gud,"
sagde John Morton, idet han satte sig
hen til Instrumentet. "Moder, kom
du og forelæs os Ordene." Mrs. Mor-
ton læste nu med velklingende Stemme
Ordene af en gammel Julefang. Mand,
Kone og Børn, Alle sang de med høiti-
delige, glade Stemmer, og derpaa fore-
læste John som Præst for sin hele Fa-
milie af det 2det Kapitel hos Lukas
Fortællingen om Frelserens Fødsel og
endte saa med Bøn om en velsignet Ju-
ledag for dem alle. Og lykkelige vare

de, lykkelige den hele Dag. Johns gamle Moder kom til Middag — og saadan en Middag! Saa deilig en Bud- ding havde de aldrig spist før, og saa fik de Frugt bagefter. I Slumringen gik hele Familien i det lidet Besøg til Mrs. Mortons gamle Fader og havde da med lidt Røge til hans The — og saa hjem igjen til sin egen The. Derpaa samlede de sig alle rundt det nye Harmonium, og saa skulde den hyggelige Aften begynde.

Indenfor i det beskudne Hjem var der Lys, Varme, Kjærlighed, Gulstøppe, Bøger, et pent Speil, gode Senge og en Lænestol for John — og, for at sætte Krønen paa Værket, det vidunderlige Harmonium. Udenfor faldt Sneen tæt, medens de derinde spillede og sang den ene Sang efter den anden. Den, som Minnie havde været med de andre Skolebørn at synge ved Festen i Krystallpaladset, maatte nu ogsaa for en Dag, og John syntes endnu han saa sin kjære lille Minnie staa midt i Flokken i den hvide Kjole og med Blomster i Haanden. Der kom Lærer i hans Værelse, og hans Hjerte holdt paa at strømme over. Saa bad John Minnie synge om de "Herlige Skatte," og det gjorde hun meget udtrykfuldt. "Nu Mor," sagde John venlig til sin Kone, "hvad skal nu komme? Jeg hender din Dødsang, og den vil jeg nu synge et Vers af," og saa sang han med klar, smul Stemme:

Velkommen igjen, Guds Engle smaa,
Fra høie Himmelsale
Med deilige Solskinsklæder paa
I Jordens Skyggedale
Trods klingende Frost godt klar, I spaa
For Frugt og Sæd i Dvals.

"Tak, John, ja det er et vakkert Vers, men nu maa du synge endnu noget; denne Sang, kjære John":

Deilig er den Himmel blå,
Lyst det er at se derpaa,
Hvor de gyldne Stjerner blinke,
Hvor de smile, hvor de vinke
Og fra Jorden op til sig!

Det var midt i Julenat,
Hvor en Stjerne glimted mat,
Men med Et der blev at stue
En saa klar paa Himlens Bue
Som en liden Stjernesol.

Stjernen ledte vise Mænd
Til vor Herre Kristus hen,
Vi har og en Ledestjerne,
Og naar vi den følge gerne,
Kommer vi til Jesus Krist.

Denne Stjerne lys og mild,
Som kan aldrig lede vild,
Er hans Gudsdomsord det klare,
Som han lod os aabenbare
Til at lyse for vor Fod.

Medens John sang dette, gik Minnie hen til Vinduet og kigtede Kvallegardinen op for at se, om det endnu holdt paa at sne. Men der fik hun se en ung Pige blege Ansigt, der saa lige op til Aanden; hun fór tilbage med et Skrig lige hen paa Moderens Knae og fortalte, hvad hun havde set. John aabnede Døren og sandt Pigen liggende besvimet paa Sneen. Han løstede hende sagte op og bar hende ind i Gangen og derfra ind i Kjøkkenet, hvor Jiden brændte paa Skorstenen. Mrs. Morton kom nu ogsaa ud og fandt den unge Pige halvdød af Frost og Sult. Medens John gned hendes Hænder, varmede Mrs. Morton en Kop Mælk, som hun forsøgte at hælde i den Fremmede;

derpaa løste hun Skjortet og Huen af hende og kysede venlig hendes Kind.

I dette Øjeblik var der Liv. "O Moder, Moder!" sulkede den stakkels Pige. "Hvor er din Moder, kjære Barn?" sagde Mrs. Morton venlig. "Hun er død, hun er i Himmelen," fremkomme med hun. "Jeg knuste hendes Hjerte. Da De kysede mig, maatte jeg tænke paa hende, for hun kysede mig ofte og bad mig elske den Herre Jesus, men jeg knuste hendes Hjerte; jeg knuste hendes Hjerte!" og hun græd bitterlig. "Veer din Fader?" sagde John Morton. "Ja." "Vil han tage dig til sig?" "Ja, men jeg stammer mig for at bede ham derom, saa som jeg har syndet." "Hvor bor han?" "I Ashton i Lancashire." "Saa bliv da her i Nat, mit stakkels Barn, og saa skal jeg skrive til din Fader. Men sig mig, hvorfor stod du saaledes med Ansigtet lige op imod Vinduet?" "Da jeg gik ned ad Gaden, hørte jeg først Harmoniet, og saa begyndte En at synge en Salme, som min Moder elskede saa høit, og dette gjorde, at jeg saa hende saa levende for min Sjæl, at jeg ikke kunde gaa forbi, men gik lige hen til Vinduet for at høre Resten af Salmen." "Det er nok," sagde John, "du skal blive her, og saa vil jeg skrive til din Fader." Han gjorde det strax og gik saa ud i Snefoget med Brevet. Og Vandrereren blev deres Julegjæst i Juleugen.

John Morton forseilede ikke sin Hæder. Der kom snart Svar fra Pigenes Fader, og her er en Del af det, som det lød Ord til andet: "Min kjære Herre! Jeg har modtaget Deres Brev om mit fortable Barn. De har handlet som den barmhjertige Samaritan. De spørger mig, om jeg vil modtage hende. Hvilken Fader kunde nægte at modtage sit Barn? Sig hende, at jeg skal ønske hende velkommen. De spørger mig, om jeg vil tilgive hende. Jeg har tilgivet hende for længe siden. Sig hende, at Døren er vid aaben."

Saa sendte da John Morton hende hjem Nytaarsdag, og da hun faldt sin gamle Fader om Halsen, kysede han hende en, to, tre Gange, og saaledes fandt hun, at Døren var vid aaben, og hendes Fader sagde: "Jeg tilgiver dig og ønsker dig hjertelig velkommen hjem igjen, og du vil jo aldrig mere forlade mig?" Han gik ud et Øjeblik, og da han kom tilbage, lagde han en Bibel i hendes Skød. "Er det min Moders Bibel?" hviskede hun. Hun kysede den og sagde: "Min Moders Gud skal ogsaa være min Gud!" Et vidunderligt Udtryk af Glæde opklarede hendes Faders Ansigt, og han udbød: "Du er velkommen til mit Hjem og til mit Hjerte, og din Hjemkomst har bragt Lykken tilbage til mig."

Betydningen af Kristi andet Komme for det kristelige Liv.

(Slutning.)

Forstaa mig ret! Det er langt fra mig at vilde undervurdere disse hvide Foranstaltninger eller Arbeidet for at saa alt i den bedste mulige *working order*, som man vilde sige paa engelsk. Det hælder vi jo bestandig, at Ordets Forkyndelse i det rigeste Følge, saa det rigtig kan komme til at gaa isøang i en Menighed, er nødvendigt fordi Gud har sagt, at nepos derigennem vil han bane sig Vej til Hjertene med alle Kristi Gaver. Og den, som vilde kalde sig en Kristen paa samme Tid, som han viste

for Sædelighed eller endog Ringagt for disse Naademidlers Bevarelse, for alt sandt og sundt Missionsarbejde, hans Kristendom vilde dømmes sig selv som en forsængelig Drøm.

Men mon der ikke paa den anden Side er altfor meget af Martha-Sindet hos de Kristne, der gjør sig Bekymring og Uro med mange Ting paa det ene fornufts Betsøining? Det er slet ikke umuligt, at en kan ved hvide Jover ville søge at erstatte, hvad hans Samvittighed anklager ham for, at der fattes ham i et inderligt Livsforhold med Herren. Faren herfor er ialfald sikkerlig nær forhaanden. Intet kan derfor være mere vækkende for den travle Kristne end en alvorlig Betragtning og Overveielse af Jesu Gjenkomst. Intet frembyder større Opfordring til Selvsprøvelse.

Kristus sammenligner sig selv med en Brudgom og sine Troende med en Brud, der venter Brudgommens Komme, forat hente hende hjem. Hvis nu Bruden har det rette Sindelag overfor Brudgommen, saa vil hun jo saa langt fra fortrakkes eller være ligegyldig ved Tanken paa hans Komme, ja at han kan komme naarsomhelst, at hun meget mere vil glæde sig og sødes med hellig Bøvelse ved denne Tanke. Er hun derimod saa tilfands overfor ham, at hun tænker: Han kan gjerne blive borte; kommer han, saa vil jeg vistnok tage mod ham, og drage ind i hans Hjem, men om han ikke skulde komme, da vilde jeg søle noksaa; vel tilmode alligevel — da er det jo ikke Tegn paa nogen inderlig Kjærlighed, men meget mere et Bøvis for at Kjærligheden er tilsat.

Hvor maa vi ikke her mindes Herrens Ord til Menighedens Engel i Efesus: "Jeg ved dine Gjæringer og dit Arbejde og din Taalmodighed osv. Men jeg har dette imod dig, at du har forladt din første Kjærlighed. Kom derfor ihu hvorfra du er falden, og vend om!" Mat. 2, 2, 4, 5. Hvor griber en Kristen ikke ofte sig selv i den Synd, at han er ligegyldig, kold, slap i Bøn i hjertelig Omgang med sin Frelser! Derfor har han talt saa udsørlig om sin Gjenkomst og givet os saa mange Kjendemerker paa, at den er nær forestaaende.

Men dette Komme stemmer os ikke bare til Selvsprøvelse, men der ligger ogsaa en stor Trøst og Opnuetring deri. Frelseren siger jo, efterat han har skildret Tilstanden og ansat Tegnene, som skal gaa forud for den yderste Dag: "Men naar disse Ting begynder at ske, da jer op, og opløst eders Hoveder, efterdi eders Forsøgning stunder til." Vul. 21, 28. Den Kristne bliver ofte træet af Arbeidet i Herrens Vingård. Hans Gjærning miskjendes af nogle og foragtes af andre. Det hæder ofte ingen hnlig Frugt. Og i at forarbejde sin egen Sjæl Frelse synes han ofte det gaar tilbage istedetfor fremad. I Kampen med Synden, Verden og Satan fristes han lidt til Forsagthed. Men saa minder Herren ham om, at den samme Tid er nær forhaanden, da han skal forløses for Arbeidet og gaa ind til hvile, hvor Sønnen af Naade skal udddeles til enhver, som forbliver tro indtil Enden, og hvor den trætte, øste saarede Stridsmand kan nedlægge Sværdet og afspænde Bæltet og Ruskningen, hvor han ikke mere er en Ublænding og Fremmed, men stedse skal forblive i sit rette himmelske Fædreland, hvor Bruden ikke mere skal være borte fra Brud-

gommen og fristes til Utrofast imod ham, men hvor hun i usforstyrret Glæde kan nyde hans Samsund. Bevidstheden herom skænker nyt Mod og Lyst og Kraft i Arbeidet og i Kampen, og gjør at den Kristne af Hjertet beder: Ja, kom snart, Herre Jesus!

Fra Stanwood.

Stille og atter stille samt, at det gaar smaat, er Dagens Løsen i Stanwood og Omegn. Løberne er meget slæbe. Hvad Farmerne har at sælge, er i megen liden Pris, og endda maa de være glade, om de kan sælge til nogen Pris.

Vinteren har just sat ind med nogle Tommer Sne — rigtig en Rarp Modsatning til det herlige Veir, vi have nydt den hele Høst indtil for et Par Uger siden, da det satte ind med Regn. Stillaquamish River vogte sig under Regnen temmelig stor, saa at Bøggerne kunde staa smilende paa Strandbredden og se paa, at den bar deres Eiendom paa sin stærke Ryg nedad til Marledet.

Paa det kirkelige Gebet er her ogsaa paa en Naade saavidt stille, endstjønt det kunde være bedre. Stanwood og anekterede Menigheder glæder sig over, at deres kjære Prest, Pastor Foss, ikke forlod dem og autog Kald fra San Francisco. Det gjør os ondt, at Menigheden der endnu mangler Prest, og vi ønsker hjertelig, at Herren snart maa sende de kjære Brødre i San Francisco en tro Hjerde. Sidstleden Søndag havde Menigheden den Glæde at høre Pastor Christensen fra Idaho prædike i sin Kirke. Naatte Herren bevare den unge Mand til at vedblive og fuldende, som han har begyndt, saa vil han blive et herligt Redskab for Guds Kirke. Desværre, Kirken har ogsaa her sine Kampe og sine Modstandere, som søger at bringe Splid og Partier ind iblandt Folket. Vi haaber dog, at Herren vil lede alt til det Bedste, til sin Væres Fremme og sit Riges Udbredelse og gjøre saadanne tilslamme, som søger med Svig og Underfundighed at skade Herrens Sag.

Vor egen Kineser.

I Nærheden af det gamle Fort Niobrara, Neb., bor der en Kineser, som tiltrods for at han er født i Kina ikke er istand til at tale et eneste Ord kinesisk, men derimod taler engelsk som en Indfødt. Han er født i Shanghai, men i en Alder af fem Aar blev han ført ombord paa et amerikansk Skib, og detes Kaptein beholdt ham i flere Aar og førte ham endelig her til Landet. Han blev paa Kapteinens Besøining opdraget i Massachussetts, og da man ikke kjendte hans Navn fik han Navnet Cohola efter det Skib, der havde ført ham her til Landet. Under Borgerkrigen traadte han ind i Unionshæren og deltog med Hæder i flere af de betydeligste Slag. Efter Krigen's Slutning blev han ved at være Soldat, og har talt Aaet i Hæren i tredve Aar og fem Maanedere. Han har deltaget i flere af Indianerkrigene bl. a. i Felttoget mod Sitting Bull. Han er nu udtraadt af Armeen og faar en Pension af 25 Dollars om Maanederen.

Han er en typisk Kineser i Udseende, men selvsølgelig har han ikke Haarpilken, og i Tankegang og Optraeden har han ikke meget tilfælles med sine Kjønslede Landsmænd. Hans Hustru er norsk, og de har 4 Børn. — B. B.

Lidt fra Marsmødet.

"Pacific Luth. University Association" holdt sit 5te aarlige Møde den 11te December for at vælge Embedsmænd og udføre andre nødvendige Forretninger. Til Præsident valgtes Formand Hærskab, Vice Præsident Dr. T. S. Sætra, Kassierer Past. T. Varsen, Sekretær Past. N. Christensen.

Past. Hærskab gjenvalgtes til Trustee paa fem Aar, Dr. Jensen blev valgt til Trustee paa et Aar istedenfor Past. E. Ballestad, som havde resigneret paa Grund af at han er flyttet til Øien.

Selvfølgelig var Skolen og dens rette Drift Hovedgjenstanden for Forhandlingerne. Det er ingen L. t. Sag at drive denne Skole saaledes, at den virkelig naar sit vigtigste Maal, at bringe Disciplerne en sund, kristelig Dannelse. Vi ser jo, hvorledes Penge er overflod og mangel i de fleste Menneskers Sind og Tanker. At tjene Penge og at tjene dem hurtigt og let er det, man sætter høiest af Alt. Det samme fiade vi igjen i den Ungdom, som besøger Skolen. De fleste vælge saadanne Studier, som de snarest kunne blive færdig med, og hvormed de mene at blive istand til selv at tjene mange Penge. Derimod er der ikke mange, som have Øyst til at optage det mere mæsommelige, langvarige og tilfyneladende mindre lønnende Arbejde, som maa til, naar man vil uddanne sin Aand og sit Hjerte saaledes, at man kan faa den rette Forstand paa dette Liv og paa det tilkommende. Dette Misforhold er det meget vanskelige at rette paa. Skolens Bestyrer og Lærere vilde gjerne gjøre alt, hvad de kunne, for at gjøre Skolen til en kristelig Dannelsesanstalt; men de vilde ikke være istand til at udrette meget, dersom ikke de Unges Forældre og Børnende kraftigt hjælpe dem i dette Arbejde.

Det blev fremhævet, at man i Fremtiden burde være mere forsigtig ved Optagelsen af nye Elever. Denne Anstalt er jo ikke nogen Reformskole, hvorhen man kan sende saadanne Personer, som Forældrene eller andre Skoler ikke kunne faa Bugt med. Der er lidet Haab om, at disse Elever forbedres ved at komme hertil, medens der er stor Fare for, at de vilde komme til at fordærve sine Kammerater, sætte Skolen i Vanrygte, svække Tilliden til den ude i Menighederne og saaledes holde borte mange gode og retsindige unge Mennesker, som ellers vilde have glædet sig ved at besøge Skolen.

At Disciplerne selv vælge sine Fag omtaltes ogsaa som en Mangel, der bragte Forskyvelse ind i Skolen og lagde en hel Del usymmetrisk Arbejde paa Lærerne. De burde have Frihed til at vælge hvilket Kursus, de vilde følge, men være forpligtede til at optage alle de Fag, som hørte til det valgte Kursus. Det blev derfor besluttet paa en lempelig Maade at arbejde hen til en bedre Ordning af denne Sag.

Fra Skolen.

I Skoleaarets første Termin, som sidste Torsdag afsluttedes med en i alle Henseender vellykket Afslutningsfest, har der været undervist i følgende Fag: Religion i det engelske og norske Sprog, Historie: Verdenshistorie og Bibelhistorie, Engelsk, Latin, Lyf og Korst, Arithmetik, Algebra, Geometri, Musik, Skjønkræftning, Naturlære, Fysiologi,

Civil Government, Commercial Law, Rhetorik, Bogholderi, Typewriting og Orthografi. Lærere og Disciple har arbejdet med Flid og Trofast. Det store Flertal af Eleverne har opført sig saaledes, at de nu ved Examen sit bedste Karakter. Nogle faa derimod havde været forlymmelige baade med Hensyn til Flid og Opsættelse, og disse sit forfjente Tilrettevisning og Formaning til at gjøre det bedre for Fremtiden, om de vil fortsætte med Skolen.

I Juleferierne er nu flere af Eleverne reiste hjem; men mange not bliver tilbage til at forhøje Festsplæden her ved Skolen. Herren tænkte de hjemdragne og de hervedværende en glædelig Julefest i Jesu Navn.

Fra Rusland.

En Rjebmand i St. Petersburg underholder paa egen Befordring flere Missionærer i Sibirien. Det berettes, at da han nylig blev spurgt om, hvad der bevægede ham til aarlig at give saa betydelige Summer til Missionsgjerningen, svarede han: "Engang tjente ogsaa jeg Synden og Satan, og det med stor Befordring, idet Gud nu har kaldet mig til Arbejde i sin Vingård, ønsker jeg i det mindste at yde ligesaa meget til hans Riges Fremme, som jeg forud afslede bort i Syndens og Satans Tjeneste."

Hvor bestjæmmede er ikke disse Ord for os! Har ikke Kristus kaldet ogsaa enhver af os til Arbejde i sin Vingård? Afslæde vi nogensinde noget bort i Syndens og Satans Tjeneste? Tænk efter hvad og hvormeget. Anvender vi nu, hvad vi kalder vort, til Guds Ære og hans Riges Fremme — og med samme Beredvillighed som hin russiske Rjebmand?

Gjerrighed.

Paa Gjerrighed er der sat en stor Straf, thi som man ikke altid vil tro det, Saisas siger (5. 8, 9): "Be dem, som fører Hus til Hus, lægger Mark til Mark, indtil der intet Rum mere er tilbage, saa I bliver boende alene midt i Landet! I mine Øren lyder det fra Herren, Hærskarernes Gud: Sandelig, mange Huse skal vorde øde, store og gode ude Beboere." Her tales tydeligt om dem, som alene vil besidde alting, og som undertrykker andre og fravender dem deres Eiendom. Gjerrigheden blir ogsaa i den hellige Skrift kaldet Afguderi, paa det den kristne desmere skal fly den, som den grueligste og Gud vederstyggeligste Vast. Thi Gjerrighed fører Mennesket bort fra den sande Tro og Gudsdyrkelse, saa han ikke længere bryr sig om Gud eller trakter efter de himmelske Goder, men alene blir hængende ved disse jordiske og kun søger sig en saadan Gud, som vil give ham nok her paa Jorden. Luther.

Lediggang er Tyveri.

Naar du en Dag gaar ganske ledig, saa begaar du et Tyveri imod Herren og frastjæler ham en Dag, som han har betroet dig, forat du paa den skulde gjøre noget nyttigt. Og paa samme Dag stjæler du ogsaa den Føde, du nyder, da du ikke har fortjent den ved noget som helst Arbejde.

Der gives andre Folk, som foregiver, at de har Hænderne fulde, og noget gjør

de vel ogsaa, thi intet, som virkelig kommer noget Menneske til Gavn, eller som er til nogensomhelst sand Nytte, kun idel Tant og Gebevel. Men disse Folk er ligesaa fuldt Lediggangere, som de, der pleier Mageligheden, staaer sig selv for enhver Anstrængelse og gjør alt dovent og langsomt; mod hvilket Apostelen og advarer, naar han siger: "Været ikke luntne i eders Føer" (Rom. 12, 11). Derfor har jeg ogsaa ofte seet en ubrette mere i en enkelt Time, end andre paa en hel Dag. D. de Dagtyve! Luther.

Til Statteydere!

De som har Skat at betale i Pierce Co., Wash., gjøres herved opmærksomme paa, at Skatten for dette Aar kan betales fra Midten i Januar 1896. Man vinder lidt ved at betale i Januar og Februar og taber ved Udsættelse.

Vi vil ogsaa i det kommende Aar, som i de to foregaaende, betale Skatten for vore Benner i Øien, som sender os 35 Cents for hver Lot og en nøiagtig Beskrivelse af Lots, Blocks og Addition.

Sendes Pengene i Money Orders da gjør dem betalbare i Tacoma — ikke Barkland, thi Barkland er ikke endnu Money Order Office.

Er der nogen, som har sendt os Penge for Skat for forrige Aar og ikke har faaet Ryttering, saa bedes saadanne at lade og vide det, saa skal Feilen blive rettet. Vi faar ofte seilagtige Opgaver.

Brevene bør adresseres til: Pacific Luth. University, Barkland, Pierce Co., Wash. T. Varsen, Kass.

Betalt for Herald.

G. K. Norving, Holden, Minn., \$2. A. L. Teigen, Jackson, Martha M. Opsahl, Minneapolis, Minn., hver \$1. E. J. Hanne, Montevideo, Rasmus Knutsen, Wegdahl, Minn., Martin Flatla, Jackson, N. Dak., Ole Bakum, Barkland, Martje Knudsen, Tacoma, Jens J. Hjort, Bryant, Wash., Jens Uroahl, Rev. J. N. Waaler, Carl Henrikson, Barkland, Minn., Mrs. A. H. Johnson, Merrill, Wis., hver 50 Cents.

Bidrag til Pacific Lutheran University.

Ved Pastor B. Koen: Wren Colliert, Cleveland, Ohio, \$15, til "Eleven, som har mistet sin Fod" fra Wren Colliert, Cleveland, Ohio, \$1.

Barkland, Wash., 23. Dec. 1895. T. Varsen, Kassierer.

Bidrag til "P. L. U." samlet ved Form. B. Koen. Efter "Kirkebladet" No. 43:

H. T. Dahl, Revere, Minn., N. N. Forest City, O. A. Hegg, Lansing, Ja, N. N. Stoughton, Wis., A. Dreum, Jericho, Lars O. Hegland, Ole O. Hegland, Rosand, Ja, Mrs. J. H. Brookings, S. D., Jørgen O. Raasas, tre Børns Sparekasse, Mrs. A. Amlie, Ole R. Hoga, Past. E. Brock, Ridgeway, Ja, Jørgen Gulbro, Highlandville, Ja, Hedvin Øst, Chicago, Ill., Halvor H. Dovold,

Daltic, S. Dak., Herm O. Bergsland, John Ellis, Lewis J. Lee, Søren Olsen, Madison, Wis., E. Tennesen, Thor, Ja, A. Thronson, Toronto, Thore T. Hofstad, Clear Lake, S. Dak., Oluf Olsen, Newman Grove, Nebr., N. N. (Sted ikke angivet.) Mrs. Mattie Jensen, Great Falls, Mont., Mrs. J. Faltinsen, South Amos, H. Baardsen, Nordnes, Ja, Past. H. S. Neque, Spring Grove, Minn., J. Levorsen, Somber, Ja, S. N. Varsen, N. Y., P. L. Varsen, Harmon, Minn., Mrs. Hansine Hansen, Buffalo, N. Y., Mrs. Oline Johnson, Cologne, Ole Anfinson, Clitherall, Minn., Frith Hjortedahl, Chicago, Ill., Peter Paulsen, Elon, John Bakke, Decorah, Past. R. Schuus, Locust, Ja, hver \$1.

Læs Dette!

Enhver, som samler 50 nye Subskribenter paa "Pacific Herald" og indsender fuld Betaling (\$25.00) for disse, faar som Belønning et Aars fri Undervisning ved Skolen. Ligeledes skal enhver, som samler 25 nye Subskribenter og indsender fuld Betaling (\$12.50) for disse, faa som Belønning et halvt Aars Undervisning ved Skolen.

Man mærker sig dette, at her er kun Tale om fri Undervisning i de almindelige Kursus, som ellers koster \$1.00 om Ugen, — ikke i de Fag, for hvilke der betales særskilt.

Dernæst mærke man sig, at nævnte Rettighed til fri Undervisning, enten det er for et halvt eller et helt Aar, maa udtalt ud benyttes inden Udløbet af Skoleaaret 1895 og 96.

Her er god Anledning for Gutter og Piger til at gavnne baade sig selv og Andre. Og det er ikke bare de Unge, som kan benytte sig heraf med Fordel, men ogsaa Saadanne, som ikke selv kan besøge Skolen. Disse kan sælge eller skænke de paa denne Maade vandne Rettigheder til hvem de vil.

Pacific Lutheran University.

Vinterterminen begynder den 3die Januar 1896 og slutter den 31te Mars. Undervisning gives i de Fag, som høre til Literary, Business, Scientific og Normal Kursus. Enhver kan vælge sine Fag. Vaade Gutter og Piger modtages som Elever, og der kræves af dem, at de ere villige til at arbejde med Flid og til at rette sig efter Skolens Regler.

For Undervisning i ovennævnte Fag betales \$1.00 om Ugen, for Undervisning i Musik, Skorthand og Typewriting betales særskilt. Børelse koster fra 50 cts. til en \$1.00 og Kosten \$2.00 om Ugen. For Lægetilsyn en Dollar Terminen.

I Børneskolen gives Undervisning i Religion og Korst saavel som i de sædvanlige Commonskolefag. Omkostningerne i denne Afdeling er: Skolepenge 35 cts, Børelse 10 cts, Kost for Børn under 12 Aar \$1.25, for Børn over 12 Aar \$1.50 om Ugen. For Lægetilsyn 1 Doll. Aaret. I Regelen betales for hele Terminen forskudsvis.

Ansigninger om Optagelse indsendes snarest muligt til Rev. O. Ørnsberg, Barkland, Pierce Co., Wash.

The Red Front

For "Telen" med et stort Lager af Herreklæder bestaaende af de nyeste og moderne

Cutaway Suits

Single Breasted Sack Suits

Double Breasted Sack Suits

Round Cut Suits

3 Clay Worstedts, Serges og Cassamire i smagfulde og vakre Mønstre.

Intet Praleri, ingen falske Paasaaelser, intet Humbugsalg. Vore Varer er af de bedste, som kan erholdes for Benge og kjøbes for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du hos os skal finde Varer til Priser, som er værdt at skænke Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover.

Red Front Clothing & Shoe Co.
1308 Pacific Avenue.

Hans Fortelson, Bestyrer.

Skandinavisk APOTHEK.

P. Jensen, Fern Hill.

Norske Familie-Mediciner

Købt Dag og Nat

Tacoma Tidendes Boghandel.

Bibler ny Oversættelse Guldsmit	Skindbind 9x6—\$2.75
"	" " " 9x6—\$3.00
Lommebibler " " "	" med Omflag \$1.60
" " " " "	uden " \$1.35
Notestamenter " " "	\$0.75
Synodens Salmebøger	\$0.65
Landstads med eller uden Text i stort Udvalg fra 50Ct til \$1.30.	
Forskjellige Bøger af Pastor Funck pr. Stk. 75Ct.	
Synodens Bibelhistorie 25Ct Forklaring 25Ct, Katekismus 15c.	
Billid N. B. C. 15C.	
Tacoma Tidende	Tacoma, Wn.

En ypperlig Anledning for en hel Kolonie.

Flere Farme er til Salgs paa meget rimelige Villaaer omtrent 13 Mil syd fra Parkland og 4 Mil fra Fernbanestation. Der er 1200 Acres, som kan kjøbes under et eller i mindre Stykker efter Kjøbernes Ønske.

Prisen er i Forhold til Landets Kvalitet og "Improvements" fra \$8. til \$55 pr. Acre for Stykker paa 40 eller 80 Acres.

En Del af Landet er bebygget med hog og en Del er opdyrket Lavland god Stand for al Slags Avling. 23 Acres er plantet med Humle.

Landet er vel stiftet, for Kreaturavl, og et Meieri kunde drives med Fordel.

Der er flere Huse og især store Udhuuse med Tørtehus og Humle Øppresse Humledresse og en Del andre Redskaber.

For videre Underretning henvende man sig til Bladets Adgivere: Luth. Univ. Association, Parkland, Wash.

J. L. JENSEN,

Universitetets Læge.

Parkland, Wash

Kan træffes daglig i Dr. Fængsruuds Blok i Nærheden af Universitetet.

Send efter dem.

Beretninger fra den Norske Synodens fire Distriktsmøder er nu strax færdige. De indeholder mange gode Sager af stor Bigtighed for enhver, der har Hjerter for det kirkelige Arbejde. Først og fremst findes der lærerige og opmuntrende Læresjorhandlinger, dernæst Indberetninger og Raadslagninger om de større praktiske Gjøremaal i vort Samsfund. Alle fire Beretninger indbundne i Papbind koster blot 65 cents.

Send efter dem til "Lutheran Publishing House", Decorah, Iowa.

ALTID PAA LAGER

norske og svenske Varer saasom

Sild, Ludefisk,

Ansjovis, Primost,

m. m.

Paa Hj. af 11te og C Street, Tacoma, Wash.

LINDBERG BROS.

The German Bakery and Coffee Parlors.

R. Snabel, Eier.

Fresh Bread and Cakes.

1117 PACIFIC AVE. TACOMA, WASH.

A. H. Bell

Alle Slags Smede- og Træarbejde.

Festskoning i Hærdeleshed.

Alt for rimelig Betaling.

Brookdale, Wash.

H. V. ROBERTS,

Lædølger.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

C. QUEVLI,

Norsk Læge.

1101½ Tacoma Ave. Telefon 455.

Kontortid 11—12. 2—4. 7—8.

Søndag 12—1.

Fred L. Lame.

"The Adjuster"

Guldmed og Juveler.

Et stort og udmærket Udvalg af Jewelry, solid og plated Sølvsager og optiske Instrumenter.

1151 Tacoma, Ave.

Tacoma, Wash.

Student Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac Ave - - - - - Tacoma, Wash

Kraabel & Erickson

Handler med

Flour, Feed, Hay Tinware, Hardware, og general Groceries, o. s. v.

Fuldt Lager altid paa Haand.

Parkland - - - - - Wash.

A.S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Wash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

1539 & 1541 PACIFIC AVENUE,

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson, President.
E. Steinbach, Vice President
H. C. Knutvold, Cashier

Betaler 6 per Cent Rente paa Spareindsætninger.

Kjøber og sælger Bøxler paa alle ledende Bøx i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaerier i Norge, Sverige, Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.

Agenter for alt udsolgt N. P. N. R. Land i Washington.

PACIFIC HEROLD

Udgivet af The Pacific Lutheran University Association

Udkommer hver Uge og koster forslidsvis 50 CTS. PER AAR.

Alt, som vedkommer Bladets Redaktion, sendes til Rev. N. Christensen—Betaling for Bladet, Bestillinger osv. sendes til Rev. T. Larsen Parkland, Pierce County, Washington.

Subskribentsamlere faar for 5 betalte Exemplarer det 6te frit.

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts.

Åbent daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften.

Indbetalt Kapital	\$100,000
P. H. Caesar.	President.
C. W. Enos.	V. President.
O. P. Selvig.	Cashier
P. D. Vanderbilt.	Asst Cashier.

Directors.

Dommer C. J. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson
G. J. Holmes, Theo. Doerner, Geo. P. Eaton, P. H. Caesar, C. W. Enos, P. D. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbetales paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvillaaer. Anvisninger paa alle Steder i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

Entered at the post-office at Parkland, Wash. as second class matter. Dec. 26th 1894.